Víska se letos neztratila

Volejbal měl ve Vísce vždy tradici. Hraje se zde již přes 60 let. Pověstné byly mače pod strání U Linhartů. Odpoledne co odpoledne zde bylo narváno. Když už na míč nebylo vidět, ke slovu přišla kytara a táborák. Zájemců o hru bylo stále hodně, na mnohé se často nedostalo, a tak se pár jedinců (dětí) rozhodlo postavit ještě jeden „kurt“. A to na louce U Málků. Začala vyrůstat další generace.

Volejbal k Vísce tedy patří a proto bylo překvapením poslední místo na loňském ročníku turnaje v Minkovicích. Neúspěch měl být letos odčiněn. Do klání byly poslány dva mančafty. Los zapříčinil, že se utkaly hned v prvém kole. K překvapení všech habáni Saša a Petr Hejduků, a Petr Vodseďálek (též žádný mrňous) ,doplněný dcerou Veselků Martinou prohráli s vnučkami Veselků Vivienne a Berenicou Töre, hrající spolu s Martinem Andršem a Danielem Havlíkem. Čert ví co bylo příčinou, jestli podcenění či knedlovepřozelo k obědu (nedostatečně strávené). Ráz turnaje byl předurčen. V dalším zápase navíc ztratili bod s Minkovicemi. A tak, co je platné, že později porazili vítězné družstvo turnaje – děvčata z Andělky, rozpačitý začátek zapříčinil „pouze“ druhé místo. Přesto spokojenost s vystoupením Vísky byla. Druhá Víska A, třetí Víska B … po loňsku úspěch. Navíc, trofej nejstaršího hráče si odnesl Saša Hejduk. Pro pořadatele - minkovické hasiče, a vlastně tím pádem pro všechny příznivce volejbalu, je úspěchem fakt, že i přes občasné problémy s účasti celků chtějí v tradici za každou cenu pokračovat. Především jim totiž jde o to dát jednotlivé osady Višňové dohromady. Sport je k tomu přímo předurčen. Za to jim patří dík.

Volejbal měl ve Vísce vždy tradici. Hraje se zde již přes 60 let. Pověstné byly mače pod strání U Linhartů. Odpoledne co odpoledne zde bylo narváno. Když už na míč nebylo vidět, ke slovu přišla kytara a táborák. Zájemců o hru bylo stále hodně, na mnohé se často nedostalo, a tak se pár jedinců (dětí) rozhodlo postavit ještě jeden „kurt“. A to na louce U Málků. Začala vyrůstat další generace.

Volejbal k Vísce tedy patří a proto bylo překvapením poslední místo na loňském ročníku turnaje v Minkovicích. Neúspěch měl být letos odčiněn. Do klání byly poslány dva mančafty. Los zapříčinil, že se utkaly hned v prvém kole. K překvapení všech habáni Saša a Petr Hejduků, a Petr Vodseďálek (též žádný mrňous) ,doplněný dcerou Veselků Martinou prohráli s vnučkami Veselků Vivienne a Berenicou Töre, hrající spolu s Martinem Andršem a Danielem Havlíkem. Čert ví co bylo příčinou, jestli podcenění či knedlovepřozelo k obědu (nedostatečně strávené). Ráz turnaje byl předurčen. V dalším zápase navíc ztratili bod s Minkovicemi. A tak, co je platné,

že později porazili vítězné družstvo turnaje – děvčata z Andělky, rozpačitý začátek zapříčinil „pouze“ druhé místo. Přesto spokojenost s vystoupením Vísky byla. Druhá Víska A, třetí Víska B … po loňsku úspěch. Navíc, trofej nejstaršího hráče si odnesl Saša Hejduk. Pro pořadatele - minkovické hasiče, a vlastně tím pádem pro všechny příznivce volejbalu, je úspěchem fakt, že i přes občasné problémy s účasti celků chtějí v tradici za každou cenu pokračovat. Především jim totiž jde o to dát jednotlivé osady Višňové dohromady. Sport je k tomu přímo předurčen. Za to jim patří dík.